

Вѣнецъ ще кичи ти челото,
Вѣнецъ отъ слава и любовь...

Отъ край, борецъ великъ съсъ злото,
Свещень бѣ твоя мощень зовъ.

... И въ никой день ти за разтуха
Не търсѣше оютень гласъ,
И твойта болка бѣше глуха
По всепобѣденъ, дивень часъ.

Почивай въ миръ. Една надежда,
Една любовь бѣ само ти, —
Прѣдъ твойта паметъ всѣки свежда
Чело съ поклонъ — съсъ гласъ „прости“ !

А славеятъ, кога зората
Се сипва дивно на възтокъ,
Ще пѣй за тебъ и свободата,
Съ очи възйети на възбогъ.

Подпор. *Кисовъ Г.*

Ведбалъ.

Падналиятъ кавалеристъ

Съ адски грѣмъ и съ димъ граната
Прѣсна се до джба старъ;
Коньтъ хукна изъ гората
Безъ любимий господаръ.

Купъ листа се посипаха,
Съ трѣсъкъ падна счупенъ клонъ,